

tak Wofokich Wuczerjow, jako Pfeiffer, Loescher a
 Crusius, wubudził, so bu go sanju starali, a we tejs
 samej tak welje Duschow hiion křwojemu Kralestwu
 dohotował je: da je sjawnje widzič, kať rad won
 tu berstu Rycź sdźeržanu mjecz ze. Tak jara da
 dźielaju či gami pscheczino Bożemu Wotpolada-
 nju, kotřiž tu berstu Rycź wukoreniciž, a delje pschiz
 njesz pyttaju. Ton wam derje snajomny D. Loescher,
 Superdenta w Draždžanach, praji we Prjednryczi
 Kankhansowej berstej Postylli: wemni go hiba wu-
 trobne Weřelje, dyž ja klyschu, so Boh tejsch w Rya
 czi tych Šerbow, naschich Šsuhydow, cžesczjeny,
 prjedowany a s Modlenjom kwaljeny budze. Ja
 wjem, so bychu njekotři, tu berstu Rycź radšje po-
 twoczenu widžili; dokelž pak ktemu žadyn škladny
 Pucž njeje: da njemoža go, knajmjenschemu Wuczerjo
 a Prjedarjo, beš Stracha šwojeje Duschie, a beš
 Stracha šwojich Pořlucharjom Duschow ktemu wu-
 žiwacž dacž: so nochzpli stym Šerbami, kiž maľo
 dosez, aby nitscho njemski njemoža, Božu Šslužbu
 wjich Ryczi dźeržecž. Kajž njekotři na tajku Radu
 šapanyli bu. Šchať ze cžeschyn dosez kobjicž, njeko-
 treho Šłoweka, wšwojej maczernej Ryczi, k Posna-
 cžu teho Šboža doweseč, a to bohacžische Posnacžje
 Jesom Krynsta do Ludži pschinjesč, dyž tejsch go,
 hacž najšjawnišcho a najšwjetlišcho snimi rošwucžu-
 jesch. Dyž pak či bosy Šerbjo, tajke Pořnacžje, jez
 no stej njemstej Rycze, kotraž jim tak cžeschto
 pschindže, sacž dyrbeli, ach kať kudži bychu go woni
 haklje we Wjeri ščinili! Tak daloko Loescher.

Dyž pak tajzy wořozny Wuczerjo, kiž bu jako
 mozne Stolpy, na kotrychž to Šdźerženje teje Žyrk-
 wje Krynstuhowej wotpoczuje, go gami na to prozujaj,
 so by ta bersta Rycź čiista sdźeržana byla; kať
 welje wjazny ma go ton gmein Lud, tu domach wšers-
 tim Kraju prozowacž, so by kojždy cžisczje bersti
 ryczał. Wono je jara wobidnje, so ze beš Šerba-
 mi to Waschnje horje pschindž, so woni schitke Šło-
 wa, tak welje hacž jich snjemstej, lacžanskej a fran-
 zowskej